

תأليف: جون موث
 رسوم: جون موث
 التوزيع: هولي
 الفئة العمرية: الصف الثاني

نشاط مع الأهل

- نتحدث معاً حول تصرف الصبي في القصة. لماذا ساعد الباندا وصغيرها؟ هل يحدث معنا أحياناً أننا نساعد آخرين حتى لو كانوا غرباء عنا؟ لماذا؟
- كيف نجيب في عائلتنا على أسئلة نكولاي الثلاثة؟ من الممتع أن يجري طفلنا استفتاءً صغيراً في العائلة يحفز حواراً بين أفرادها.
- نصمم مع طفلنا "علبة أسئلة" صغيرة، ونطلب من كل فرد في العائلة أن يكتب على قصاصة ورق ثلاثة أسئلة تهمه، ويضعها في العلبة. وفيما يشبه طقساً عائلياً يومياً، نخرج قصاصة واحدة ونقترح إجاباتنا نحن على السؤال، ومصادر إجابات يمكن أن يستعين بها صاحب السؤال.
- نتحدث مع طفلنا حول السلوكيات التي تجعله إنساناً جيداً، ونستذكر أعمالاً قام أو يقوم بها تدعم ذلك.
- تنتهي القصة بجملة "ولهذا نحن هنا". نتحدث عن معنى الجملة: ما القصد بهنا؟ ولأجل ماذا نحن هنا؟
- يمتاز الكتاب برسوماته المائية، وتعكس تأثر الرسام بتقنيات الرسم الشائعة في الشرق الأقصى، وفي اليابان تحديداً، التي تفرّد مساحات مفتوحة في اللوحة للطبيعة مقابل صغر حجم الشخصيات والأغراض. يمكن أن يحاول طفلنا رسم مشهد البحر في صفحة 13 باستخدام ألوان مائية، ويضيف عناصر أخرى للمشهد.

- אִפְקָר לַדְּמִיג הַכִּתָּב בַּיַּסְּפֵי
- יִמְכֵּן אֲנִי נִמְהֵד לְקִרְאָה הַקְּסֵה בְּשׂוֹאֵל לְתַלְמִיד: מֵאֵינִי "אֲנִי נִתְעַלֵּם דְּרִסָּא"? וְנִשְׁגַּעֵהֶם עַל מִשְׂרָכֵה חִבְרַת עָשׂוּהָ, וְכָאן בִּיְהִי עֵבֶרָה אוֹ דְּרִסָּא.
 - נִקְרָא מֵאֵי הַיַּסְּפָה הָאִוּלִי, וְנִדְעוּ הַתַּלְמִיד אֶלִי אִיִּתְרַח שְׂפִיטֵי תַּגְּעַל מִן שִׁחְסֵי מֵא "גִּיָּדָא", וְנִשְׁגַּעֵהֶם אֲנִי יִפְקְרוּ וְיִתְעַבֵּיר סְלוּכִי עַן כָּל־שְׂפָה (מֵאֵי מֵעֵי אֲנִי תִּכּוֹן לְטִיפָא מִתְּלָא?)
 - בַּעַד קִרְאָה הַקְּסֵה, נִסְתַּזְכֵּר מֵעִם הַתַּלְמִיד עִמֵּל הַחֵיִר הַלְּזִי פִּעְלֵה נִכּוֹלַי. מֵאֵיזָא יִקְוֹל לָנָא עִמֵּלֵה עַן אֲפֻזֵּל הָאוּקָת לְקִיָּאָם בְּעִמֵּל מֵא, וְאֵהֶם שִׁחְסֵי, וְאֵהֶם עִמֵּל נִקּוּם בֵּה?
 - נִשְׁגַּע הַתַּלְמִיד עַל־כֵּתָבֵה נִסְּבִיר עַן עִמֵּל גִּיָּד קָמוּוָה בֵּה, וּמִשְׂרָכֵתֵה בַּיַּסְּפֵי. יִמְכֵּן אֲנִי נִלְסַק הַנְּסוּכֵי עַל־לוּחֵה כְּבִירָה וְנִעֲרֻזְהָ בַּיַּסְּפֵי אֶחָד מִמְרָת הַמְּדִרְסָה.
 - יִתְיַח הַנְּסֵי חוּוָרָא מֵעִם הַתַּלְמִיד חוּל הַמְּשָׁעֵר. יִמְכֵּן אֲנִי נִעַד גִּדּוּלָא יִשְׁמַל גִּמָּלָא מִתְּלָ: - שְׁעֵר נִכּוֹלַי בַּלְּדֵהשֶׁה עַנְדָּמָא.... - שְׁעֵר נִכּוֹלַי בַּלְּאִטְמִינָאן עַנְדָּמָא.... - שְׁעֵר נִכּוֹלַי בַּלְּרֻזָּא עַנְדָּמָא....
 - הַזֶּה מִנְּסִיָּה לְחִדִּיח מֵעִם הַתַּלְמִיד עַן מְגוּעָת בַּיַּסְּפֵי מְגַתְּעָנָא תִּקּוּם בְּאֵעִמָּל חֵיִרִיָּה, וְקַד נִרְגַּב בְּדַעוּה נָאשִׁט בַּיַּסְּפֵי אֶחָדִי הַזֶּה הַגְּמִעִיָּת לִיִּתְחַדֵּת מֵעִם הַתַּלְמִיד. מִן הַמְּתִירִי אִיזָּא אֲנִי יִפְקְרֵי הַתַּלְמִיד בְּעִמֵּל גִּיָּד יִקּוּמוּן בֵּה כְּמְגוּעָה דָּאֲחַל גִּדְרָאן הַמְּדִרְסָה, מִתְּלָ קִיָּאָם בְּפִעְלִיָּת מֵעִם אֲפֻזָּל אֲשַׁגֵּר סָנָא, אוֹ תִּזְיִין גִּדְרָא בַּיַּסְּפֵי הַמְּדִרְסָה, אוֹ תִּנְזִיִּפ הַסָּחֵה בַּיַּסְּפֵי יוּמִי מֵעֵינִי.
 - תִּתְמִיז רִסוּמָת הַכִּתָּב בַּאֲשִׁתְּחָאֵם אֲלוּאן מֵאִיָּה, תִּעֲקֵס תֵּאֲזֵר הַרְּסָאָם בַּאֲסְלוּב הַרְּסֵם בַּיַּסְּפֵי הַאֲקֻסִי, חֵאֲסֵה הַיָּיָבָאן. יִפְרֵד הַזֶּה הַאֲסְלוּב מְכָאָנָא וְאִסְעָא לְלְטִיבִיעָה מִקָּבֵל שְׁגֵר חֵגֵם הַשְּׁחֻסִיָּת. יִמְכֵּן אֲנִי נִעֲרֻז אִמָּא הַתַּלְמִיד נִמָּזַג לְהַזֶּה הַאֲסְלוּב, וְנִדְעוּהֶם אֶלִי הַרְּסֵם בַּאֲשִׁתְּחָאֵם הַאֲלוּאן הַמֵּאִיָּה.